

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Asclepio Episcopo. 319.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

minis, nec violentius. Ipsa enim reru mutationes vincens, ab ipsis vinci minimè sustinet: verum omnes honesti ac decori habenas immittens, aurige munere fungitur, ducitque quò lubet.

Asclepio Episcopo. 319.

Et si vigente Eusebij, vt scripsisti, anarchia (ipius enim imperium anarchiam haud abs re appellasti) crimina supplicium antecedit, atque cruciatus probationes anteuertunt: ne tamè hoc tibi mirandum accidat. Nam cù ipse temeritatis & amenitiæ alumnus sit, ac iustitiæ omnis rudis & imperitus, idcirco ius perturbare minimè veretur. At non ita faciendum est: verum curandum vt iudicium criminibus aduertatur, ac post probationes fides sequatur, ac postremò sententia feratur, que pro culpæ natura pœnæ modum constituat.

Eidem. 320.

Quandoquidem quo sensu illud dictum sit, Noli esse iustus multum, à me tibi exponi cupis; duplicem horum verborum interpretationem esse arbitror: nempe vt vel hoc significant, Noli ius tuum seuerè ac rigidè persequi, verum per bonitatem id exaspera. Iustum enim est ab alio minimè lædi: philosophicum autem, acceptam iniuriam æquo animo ferre. Vel hoc: Medium virtutis iter tene. Siquidem ipsius excessus & defectus à recta via abducentes, in peccata desinunt. Quòd autem huc spectet sapientissimum hoc preceptum, ex eo, quod deinceps sequitur, cõstabit: Nec superuacaneè sapiens sis, vt ne obstupescas. Quodquidem, vt opinor, quidam ex celeberrimis illis septem sapientibus furatus, aut certè sententia collapsus (furtum enim est alienorum verboru surreptio: collapsio autem fortuita reru similitudo) illud pronunciauit, Modus optimus. Alius autem hoc traducens, Ne quid nimis, dixit. Porro nò in virtutibus duntaxat, sed etiam in

νυμε, ἔδὲ τυραννικώτερον. αὐτὴ γὰρ ἐλέγχουσα τὰς τῶν παραγμάτων μέλας, ἔσται, ὑπὸ αὐτῆς ἐλέγχουσα ὅσα ἀπέχεται, ἀλλὰ πάσας τὰς λύσεις τῶν ἀρεπῶντος ἐπιβάλλουσα, ἡ δὲ ἰσχυρὰ καὶ ἀγυὶ πρὸς ὅσα βέβηται.

Asκληπιῶ ἑπισκόπῳ. πθ.

Εἰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐσεβείας, ὡς γέγραφαί, ἀναρχίας. τίς γὰρ ἀρχὴ αὐτῆς ἀναρχίας εὐσεβείας κελύκειας. τῆς ἐγκλημάτων πρῶτα προσηγύεται, καὶ αὐτὴ κολάσας τὰς ἐλέγχους φθάνουσι. μὴ θαύμαζε. ἀλογίας γὰρ ὧν θρέμματα, καὶ πάσης διχνοσύνης ἀμύνητος. ταράττειν τὸ δίχρον ὅσα ὀκνεῖ. καὶ δὲ ἐχέτω, ἀλλὰ τοῖς ἐγκλήμασι τίς κρίσει συμπεφυκέναι. καὶ μετὰ τὰς ἐλέγχους τίς πῖπιν ἐπεσθαι, καὶ τελευταίαν τίς ἰηφον φέρει, τίς τῶν πλάσματος φύσιν, μέτρον τῆς διχνης οὐκ ἔσθαι.

Τῷ αὐτῷ. τκ.

Ἐπειδὴ ὅπως εἴρηται τὸ, Μὴ γίνῃ δίχρον πολὺ, ἠθέλησας μαθεῖν οἶμα διττῶν ἐρμηνείαν ἔχειν. ἢ μὴ γίνῃ ἀκριβοδίχρον, ἀλλ' ὑποβῶμεν τὸ τῆς ἀγαθότητι, δίχρον ἡδὲ γὰρ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. φιλόσοφον δὲ τὸ ἀδικούμενον φέρειν. ἢ τίς μέσω ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς βιάδιζε. αἱ γὰρ ὑποβῶμεν αὐτῶν καὶ ἐλλείψεις τῆς ὀρθῆς ἀπαρῶσαι ὁδοῦ, εἰς ἀμαρτήματα τελευταῖον. ὅτι δὲ εἰς τὸ ὄρα ἢ σφοδρῶς παραινέσει, τὸ ἐξῆς ἐγγύσεται. καὶ μὴ σφίξαι, φησὶ, ἀπειλά, ἵνα μὴ καταπλαγῆς. ὅσα ἢ κεκλονώεις, ὡς οἶμα, τῶν ἐπὶ ἀθροισμάτων σφοδρῶν, ἢ συμπεσῶν τῆ γνώμη. κλοπή ἡδὲ γὰρ ἔστιν ἢ τῶν ἀλλοθίων ὑφαίρεσις. συμπεπῶσις δὲ, ἀπειλήματος ἐμφέρεια παραγμάτων, ἀπεφύλατο, μέτρον ἀριστοῦ ἄλλος δὲ τὸ ὑποβῶμεν, Μὴ δὲ ἀγαν ἔφη. ὅσα ἔπι τῶν ἀρετῶν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς εὐσεβείας τὸ κρατοῦν ἔστιν ἰδεῖν. ἢ γὰρ εὐσεβεία, ἀσεβεία